

15. výročie Súkromnej základnej školy BellAmos 42

Akcií a zážitkového učenia bolo počas roka viac než dost. Stretnutia a rozhovory so spisovateľmi Ľubomírom Feldekom, Petrom Holkom, Danielom Hevierom, historikom Pavlom Dvořákom, básnikom a textárom Kamilom Peterajom, hudobníkom Kulym z Desmodu, návšteva rádia Rebeka s Marcelom Hanáčkom, účinkovanie v Slovenskom rozhlase v relácii Hala-bala s redaktorkou Marianou Kovačechovou, rozhovor v Rebeke so Zuzkou Vnučákovou o vzťahu učiteľ - žiak. Netradičné vyučovanie zažili žiaci v starobylej Nitre, historických Košiciach a najmä v Prahe. Šikovnosť našich žiakov sa prejavila aj v súťažiach nielen na školskej úrovni, ale aj vo vyšších. Lenka Štípalová získala II. miesto v prestížnej celoslovenskej autorskej súťaži Literárny Kežmarok; Mafalda Branco Hrušková získala najvyššie ocenenie v celoslovenskej kartografickej súťaži Veľá krajín, jeden svet; naše mladé zdravotníčky sa umiestnili na II. mieste v okrese, do krajského kola postúpili vo výtvarnej súťaži o hasičoch Kristínka Chrenová a Michal Sukup. V okresnej geografickej olympiáde sa najlepšie umiestnil Juraj Valášek na 5. mieste, v okresnej olympiáde v AJ mala 6. miesto Ad'ka Dírerová. Zabodovali sme aj v speváckych súťažiach. V Zlatej guľôčke sa Saška Špiriaková dostala medzi 8 najlepších v okrese a reprezentovala nás na Folklórnych slávnostiach Turca. Prvýkrát sme sa zapojili aj do charitatívnej akcie Deň narcisov. Športom žila škola celý rok – netradičný SKI snowboard CROSS, majstrovstvá školy v streľbe zo vzduchovky, cyklistické preteky CrossCountry s jazdou na motokárach za účasti automobilového pretekára Vladimíra Rolíka, 3. miesto v súťaži Mladý futbalista, zlato v okresnej atletickej súťaži pre Majku Amiridu... Oblúbené boli víkendové a prázdninové turistické akcie s Jankom Baranom na Slamkovom laze, Javorinke, v zrube Kanada, na poľovníckej chate pod vrchom Janková. Nezabudnuteľná bola škola v prírode na Planinke pri Trnave, kde sme navštívili zrúcaniny kláštora sv. Katarínky, hrad Dobrá voda, jazdili na koni, lovili ryby, odohrali majstrovstvá školy v stolnom tenise (Lenka Štípalová a Ad'ka Janiga boli absolútni víťazi). Víťazom súťaže Kto prežije sa stal Tomáš Jambor, Miss Fantázia Lucka Valachová a Mister Stanko Bernát. Rodičovské združenie nám poskytlo financie z 2 % z dane a škola zakúpila zvukovú aparatúru s mixážnym pultom a tromi mikrofónmi, 10 krásnych nových stolov do Jankovej drevárne, hoblicu a skrinku na náradie, mapy všetkých svetadielov, mikroskopy a množstvo pomôcok na biológiu, fyziku a chémiu. V projekte Infovek sme získali 100 000 Sk na modernizáciu PC učebne a v projekte SPP 55 000 Sk, z ktorých sme zakúpili elektrické premietacie plátno. Ďalších 10 PC zostáv sme získali z Rotary klubu zo Žiliny v rámci osláv 100 rokov hnutia Rotary International. V závere školského roku sme pasovali našich prváčikov za rytierov Abecedelandu. Peťka Paulíniová a Ľubko Žila premenili počas víkendu triedu na krásnu hradnú sieň a do krajiny Abecedeland vyprevadili nových rytierov. V BellAmose je taký hektický život, že sa ľudia častokrát pýtajú, že kedy učíme. A veruže učíme! Bola si to v novembri 2004 skontrolovať aj tretia komplexná inšpekcia. Piaty školský inšpektor urobil 29 hospitácií, inšpekčné testy, kontrolovali dodržiavanie platnej legislatívy a predpisov. S výsledkom inšpekcie sme boli veľmi spokojní, vysoko boli ocenené výsledky vo vedomostných testoch, využívanie progresívnych metód vo vyučovaní.

19 15. výročie Súkromnej základnej školy BellAmos

splynul som s ním, dokonca som tam začal spávať, učil som sa od jedinečných kolegov, spoznával skvelých žiakov i v ďalších triedach, ale nejako mi unikal ten duch prvej piatackej triedy. Možno to bolo aj mojimi vysokými nárokmi. Takisto úradníci začali ničiť slovné hodnotenie, ktorým som hodnotil. A tak som sa rozhodol a zmizol do sveta. ☺ Avšak nezabuchol som za sebou dvere. BellAmos ostal mojou súčasťou, mojimi spomienkami, snom na návrat medzi elitných žiakov, ktorí chcú svoje detstvo prežívať a nie tráviť. Vždy pre nich rád urobím tvorivé dielne, zahrám sa s nimi veľkú hru alebo ich niečo zaujímavého naučím. A snáď sa i raz vrátim. Chcem sa poďakovať mojej mame, že mi dala príležitosť zanechať v BellAmose svoju stopu. A ďakujem aj všetkým svojim bývalým žiakom, ktorí ostávajú mojimi priateľmi a z mnohých z nich sú už teraz vysokoškolskí bakalári. Budem veľmi šťastný, ak si všetci spomenú na to, ako to bolo pri prvých krokoch, kto BellAmos vychovával. A budú mať pri tom tie najčistejšie a radostné spomienky. Veď prvých pätnásť rokov s odstupom času je vždy tým najkrajším obdobím života.

Mgr. Mathej Thomka, bývalý triedny učiteľ v SZŠ BellAmos

Mirka GRZYBOVÁ, pracovala v našej škole ako pedagogička voľného času

Rada si zaspomínam s vami na „bellamosácke“ roky. Momentálne pôsobím v anglickom meste Hereford v spoločnosti Martha trust ako care asisstant a clen therapy staff, to znamená, že pracujem s postihnutými mladými ľuďmi, ktorí sú odkázaní na vozíček a pomáhám im so všetkými vecami, čo sa bežne v živote dejú. Tak isto im organizujem voľný čas, aktivity, výlety a podobne. Je to ťažká práca, ale veľmi ma baví a hlavne trochu získavam prax v sociálnej oblasti, keďže som bakalárka sociálnej práce a budúci rok, ak sa všetko podarí, budem končiť magisterské štúdium. Zvažujem aj návrat domov, tak uvidíme, či si nájdem prácu. Ak nie, pokračujem ešte jeden rok tu v Anglicku. Veľmi rada by som prišla aj na stretnutie, ale na Slovensko sa chystám až koncom júla. Všetkých vás pozdravujem a posielam veľké objatie, lebo veľmi často spomínam na roky v BellAmose. Boli to moje prvé pracovné začiatky a bola som tam veľmi šťastná. Našla som si tam skvelých kamarátov, mám plno spomienok, či už na všetky školy v prírode, všetky výlety a akcie. Deti boli skvelé a s niektorými som kamoška aj na facebooku. ☺ A pozdravujem hlavne terajších prváčikov, ktorých som mala možnosť učiť v škôlke Lienka. Sú to úžasné detičky a veľmi mi chýbajú. Držím BellAmosu palce aj do ďalších pätnástich rokov... Ste úžasní!!! Dúfam, že sa čoskoro uvidíme... *Vaša Mirka*

Janko BARAN, pedagóg voľného času, pracoval v našej škole takmer desať rokov

Hovorí sa, že keď človek starne, začína spomínať a verte mi alebo nie, je to pravda. Človek spomína, keď mu je dobre a tak isto keď mu je zle. Snaží sa nájsť v svojich spomienkach záchytný bod, moment, ktorý mu dodá silu, aby mohol kráčať ďalej. Teraz som už na dôchodku a skoro necelých 10 rokov som prežil v našom BellAmose. Je to vlastne štvrtina môjho produktívneho veku. Nie je to veľa, čo do počtu rokov, ale veľa na to, aby sa človek vnútorne obohatil v spleti žiackej komunity. Keď sa na celý ten čas, ktorý som strávil v škole, pozerám späť, nenachádzam negatívne momenty a ak aj boli, sú také nepodstatné, že si na ne ani nespomeniem alebo sa časom už vytratil. Nebudem v tomto krátkom príspevku menovať spomínať nikoho, aby som na niekoho nezabudol. Nikdy ale nezabudnem na generáciu našich žiakov, ktorých sa mi podarilo „namotať“ na bicykle, na naše cyklotúry, ako som im dával do tela a snažil som sa ich naučiť bojovať, aj keď niekedy išlo len o „malý“ kopček, napr. vyjsť bez zastavenia na Martinské hole ☺. Mnohí z nich v tom pokračovali aj po ukončení školskej dochádzky alebo v tom pokračujú dodnes. Boli sme taká správna banda. Naše vzťahy sa upevňovali či už na peších túrach alebo na viacdňových pobytových výletoch na útulňach Javorinka, Kanada, Schovánka, na chate Slamke Laz a na jedinečnej poľovníckej chate Huba nad Vrúckom. Nezabudnem na naše preteky Formula 1... bolo to úžasné, s akým nadšením sme stavali monokáry a aká bola vynaliezavosť a tvorivosť všetkých zainteresovaných. Je dobré, že je to spracované na DVD. Je to krásna spomienka. Kapitoly, na ktoré rád spomínam, boli aj lyžiarske výcviky, večerné školy lyžovania a snowboardovania, korčuľovanie na letisku v Košťanoch a školy v prírode. Z týchto činností som mal veľkú radosť, a keď občas stretnem niektorých bývalých žiakov, ktorých som učil napr. snowboardovať, lyžovať, korčuľovať a vidím, ako im to perfektne ide, tak mám dobrý pocit a myslím, že to nebude znieť ako